

Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende

V.Z.W.

(volwaardig afgekort V.N.A.O.-v.z.w.)

(Bestemming)

Driemaandelijks tijdschrift - 1de trimester 1999 - nr 35
Afgiftekantoor Oostende 1

Zeg niet te gauw... 't is maar een kabeljauw.

In dit nummer :

Negende Feest, Week van de Amateurkunst, Videofilmavond, Trofeeën, Brief van Gerard, Portugese Strandvisserij, Oostendse walvis, De Story van Angèle, Het Aquarium van Basel, Zeepaardjes, Lederschildpad.

De Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium Oostende werd gesticht op 1 juli 1990 als feitelijke vereniging. Op 24 februari 1997 werd de feitelijke vereniging omgevormd tot een vereniging zonder winstoogmerk volgens de wet van 27 juni 1921. De statuten verschenen in het Belgisch Staatsblad op 24 april 1997 in de bijlage onder het nummer 5954 blz. 3308 en 3309

De vereniging : « V.N.A.O. -V.Z.W.»

heeft volgens art.3 van de statuten volgende doelstellingen:

- 1.Een beweging op gang te brengen ten gunste van het Stedelijk Noordzee-Aquarium Oostende en alles te doen wat van aard is om de publieke belangstelling ervoor te stimuleren.
- 2.Bij te dragen tot het verrijken van het patrimonium van het Stedelijk Noordzee-Aquarium Oostende
- 3.Voor haar leden natuur- en milieu-educatieve programma's uitwerken in verband met de fauna en flora van de zee.
4. Het bevorderen van de maritieme cultuur. Zonder dat deze opsomming beperkend is organiseert zij volgende activiteiten : studies, voordrachten, excursies, tentoonstellingen, uitgaven van drukwerken enz. De vereniging mag alle handelingen verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks met de verwezelijking van haar doel te maken hebben.

V.N.A.O.-V.Z.W. is lid van :

De Federatie der Vrienden van de Musea van België

De Bond Beter Leefmilieu

De Culturele Raad van Oostende

De Milieuraad van Oostende

De Stichting Vlaams Erfgoed

De vereniging telde op eind december 1997 : 762 leden

De leden ontvangen het driemaandelijks contactblad en genieten gratis toegang tot het Aquarium en ook de andere stedelijke musea. Dit wordt toegestaan door het Stadsbestuur Oostende op vertoon van de lidkaart Vriendenkring Noordzee-Aquarium. Leveranciers van zeebiologisch materiaal hebben gratis toegang.

U kan lid worden door overschrijving van een jaarlidgeld van 250 fr. op rekening 280-0706209-86 van de Vriendenkring Noordzee-Aquarium Visserskaai Oostende. Een extra bijdrage van steunende leden is van harte welkom. Een reeks adverteerders schenken onze vereniging hun vertrouwen en steunen aldus de werking. We danken ze van harte en bevelen ze allemaal warm aan. Het Noordzee-Aquarium is gans het jaar geopend op alle week-ends en dagelijks van 1 april tot 30 september. Openingsuren: van 10 tot 12 en van 14 tot 18 uur. Op aanvraag voor groepen en scholen zijn er rondleidingen met gids en vertoon van een informatiefilm op elke dag van het jaar. Aanvraag daartoe dient gericht aan havenkapitein-directeur P.Vermandel, Sluis Demey te 8400 Oostende - tel. 059/3216 69

AAN ALLE LEDEN VAN DE VRIENDENKRING NOORDZEE-AQUARIUM OOSTENDE EEN GEZOND EN VOORSPOEDIG NIEUWJAAR 1999.

« De Grote Klok » is het officiële tweemaandelijks informatieblad van de stad Oostende. In het nummer van december 1998 hebben we gelezen :

Aangezien de oude site waarop het Noordzeeaquarium gebouwd is te klein is voor een uitbreiding (het nieuwe wil 1.500 m² ruimte) werd al een tijdje uitgekeken naar een goede, nieuwe locatie. Die werd gevonden tussen de Montgomerykaai en het Klein Strand. Om daar een nieuw aquarium te kunnen bouwen, werd het BPA in herziening gesteld en vroeg de Stad aan het Vlaamse Gewest een concessie aan voor dit stuk grond. Na het positieve antwoord van het Gewest moet de site afgemeten worden en kunnen de architecten aan het werk om de plannen te tekenen. Tenslotte zal de Stad een bouwvergunning aanvragen en kan de bouw beginnen. De streefdatum om het aquarium te openen is Pasen 2000.

De kostprijs van het hele project wordt geraamd op 140 miljoen frank, en de financiering ervan is bijna rond.

In het nieuwe Noordzeeaquarium zullen ook vissen en dieren uit andere zeeën geherbergd worden. Bezoekers zullen tussen en onder de aquaria kunnen doorlopen en genieten van meer dan 40 verschillende aandachtspunten. Een bezoek aan het Noordzeeaquarium zal ruim één uur duren en tegelijk ontspannend wetenschappelijk en didactisch verantwoord zijn. De samenwerking met de universiteit staat garant voor het wetenschappelijk aspect. Er zullen 20 mensen aan de slag kunnen. De Vrienden van het Noordzee-Aquarium zijn één van de partners die dit dossier voorbereiden en het nieuwe aquarium gestalte helpen geven.

LIDMAATSCHAP 1999

Zoals vorig jaar werd door het bestuur het lidmaatschapsgeld 1999 vastgesteld op 250 fr.

Het lidmaatschap is geldig voor één jaar van 1 januari tot 31 december.

Wie lid wordt in de loop van het jaar krijgt ook de reeds verschenen tijdschriften van het lopende jaar. Alhoewel de druk- en portkosten ook alweer wat verhoogd zijn behouden we hetzelfde lidgeld. Dit kunnen we doen dank zij een extra-financiële bijdrage van vele steunende leden die eveneens door hun steun de werking verruimen. We danken ze zeer oprecht. Steunende leden worden vanaf volgend tijdschrift in een afzonderlijke erelijst vermeld.

In dit tijdschrift is een overschrijvingsformulier ingesloten om het lidgeld 1999 te vereffenen. Om portkosten te sparen wordt de lidmaatschapskaart niet afzonderlijk verstuurd maar gevoegd bij het volgende tijdschrift van april 1999. Men kan het lidgeld ook vereffenen in het Aquarium of bij de bestuursleden.

We rekenen alvast op Uw trouwheid als lid van de vereniging en danken U ervoor van ganser harte.

OPROEP

De statutaire algemene vergadering van de V.Z.W. Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende is gepland op maandag 1 maart 1999 te 20 uur. Een uitnodigingsbrief daarvoor wordt afzonderlijk verstuurd.

Enkel de effectieve leden maken deel uit van de Algemene Vergadering en hebben er ook stemrecht, zoals voorzien in de statuten. Gewone leden kunnen hun kandidatuur stellen om effectief lid te zijn en worden dan aanvaard door de Raad van Bestuur. Een effectief lid is nauwer betrokken bij de algehele werking van de verenigingen en heeft er ook rechtstreeks zeggenschap.

Wie wil effectief lid worden en zich aldus wat meer wil inzetten voor de vereniging laat het weten aan de voorzitter Robert Coelus tel. 059/236237 ten laatste tot 20 februari 1999.

Thans telt onze vereniging 15 effectieve leden maar er mogen er gerust nog meer zijn. Er zijn ook nog functies vrij in het bestuur.

Aarzel niet als U er zin in hebt om een seintje te geven.

Ik dank U alvast voor uw persoonlijke inzet ten bate van de vereniging

Met genegen groeten, de voorzitter

NEGENDE FEEST VAN HET NOORDZEE-AQUARIUM OOSTENDE

Zaterdag 13 februari 1999 vanaf 20 uur

in de KANTIEN van de VISMIJN te OOSTENDE (gratis parking).

Alle leden, familie en vrienden van harte welkom op het negende Aquariumfeest.

Menu

Aperitief van het huis met borrelhapjes

UITGEBREID BUFFET

Noorse gepocheerde zalm op zijn mooist,
tomaat met Oostendse garnalen, langoestines, vissalades van kabel-
jauw, gemarineerde en gerookte visspecialiteiten van haring,
sprot, makreel, zeepaling, heilbot en zalm.

Varkensgebraad, gekookte en gerookte ham, kippenfilet

Salade -en groentenbar, diverse sausen, aardappeltjes en broodjes

DESSERT

IJscoupe of gebak

KOFFIEKRANS

FEESTPROGRAMMA

Toespraken

Uitreiking van de trofeeën 1998 en de erezertificaten aan vissers
die het Noordzee-Aquarium in vorig jaar voorzagen van levende vissen.

Aquariumbal met het orkest LOS PELICANOS van OOSTENDE

Deelname per persoon voor het feestmenu en feestprogramma : **1200 fr.**

Inschrijven van nu af door storting op rek. 280-0706209-86 van Vriendenkring
Noordzee-Aquarium Oostende.

Gebruik eventueel het in dit tijdschrift bijgevoegd stortingsformulier met dan
ook inkluis uw lidmaatschap 1999 (250fr.).

Inschrijven en vooraf betalen kan ook bij de bestuursleden ; of in het Aquarium
tijdens de weekends en dit ten laatste tot 9 februari 1999 maar bij post -of bank-
overschrijving ten laatste tot 5 februari 1999.

We hopen dat er heel veel volk zal zijn
en dat de Vrienden deze avond zeker niet zullen missen.

WEEK VAN DE AMATEURSKUNST

De week wordt dit jaar in gans Vlaanderen georganiseerd van **30 april 1999 tot 8 mei 1999**.

Onze vereniging zal zoals vorig jaar deelnemen met een tentoonstelling in de ruime hal en zalen van het administratief hoofgebouw van de vismijn te Oostende.

We plannen een tentoonstelling met maritieme amateurskunst met daarbij een uitwerking van het thema «De mens en de Zee».

Deelnemers kunnen een tweetal werken aanbieden en aldus meedingen in een daaraan verbonden wedstrijd. Een onafhankelijke jury van kunstkeners zal de werken beoordelen en de prijzen toekennen. Er is eveneens een prijs van het publiek. Deelnemers mogen enkel werken indienen behorende tot de vlakke kunst als daar zijn : olieverf -of acrylschilderijen, aquarellen, eigen kunstfoto's, collages, gravuren, etsen, ...

De werken moeten tevens telkens personages vertonen i.v.m. een maritiem gegeven.

We doen een oproep voor alle amateurskunstenaars die willen om hun werken met dit thema tentoonstellen en deelnemen aan de wedstrijd.

Laat het weten aan Eddy Eneman, gids-promotor van het Noordzee-Aquarium Visserskaai Oostende, tel 059/50.08.76.

Privéadres : St. Jansstraat 58, 8400 Oostende, tel 059/50.20.95.

Het wedstrijdreglement wordt dan bezorgd.

Inschrijven ten laatste tot 15 maart 1999.

ORKEST LOS PELICANOS

*van 2 tot 6 muzikanten
voor alle bals, feestelijkheden,
huwelijken, animatieavonden,...*

Zandvoordestraat 281
8400 Oostende
Tel.: 059/80 00 69 - 059/80 03 24

*Dit orkest
op het ledenfeest
van 13 februari*

VIDEOFILMAYOND

Vrijdag 5 februari 1999 - aanvang om 20 uur
 in de grote zaal op de gelijkvloers van het
 Provinciaal Maritiem Instituut, Mercatorlaan 15, 8400 Oostende.

De filmen worden geprojecteerd op een groot scherm.

EERSTE DEEL :

1. PEMARCO

Evocatie van de Belgische visserij in de voormalige kolonie Congo. Vissers te Ango-Ango op de Congostroom

2. Een overzicht van de Vlaamse visserij in de jaren 70 en 80. De schepen van toen, de drie havens met hun vismijnen en de visverwerkende nijverheid.

PAUZE

(de bar is open)

TWEEDE DEEL :

De bouw van de «Prins Filip», de laatste jumboferry van de R.M.T.

Van staalplaat tot en met de maidentrip.

Een volledig overzicht hoe men te werk ging op de Boelwerf te Temse. Een uniek document.

Het zal voor de zesde keer zijn dat jaarlijks een videofilmavond wordt georganiseerd door de Vriendenkring Noordzee-Aquarium en de Bond Oudleerlingen en Vrienden van het P.M.I. in samenwerking met de Provincie West-Vlaanderen.

*Alle vrienden en belangstellenden van harte welkom.
 Toegang gratis.*

TROFEEËN

Het Bestuur van de Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende heeft beslist om naar jaarlijkse traditie trofeeën en ertocertificaten toe te kennen aan schippers en bemanningen van vaartuigen alsook aan particulieren die gedurende het afgelopen jaar 1998 op een merkwaardige manier zeebiologisch materiaal hebben aangebracht.

Vooreerst dient gezegd dat elke aanbrengh of schenking «hoe klein of hoe groot ook» ten zeerste gewaardeerd wordt, want het betekent telkens een verrijking voor het aquariummuseum. We laten dan ook niet na dit te vermelden in ons tijdschrift en we danken van harte de milde en onbaatzuchtige schenkers. Zonder de vrijwillige hulp van onze vissers en ook particulieren zou het Aquarium niet zo'n grote verscheidenheid van de Noordzee fauna aan de bezoekers kunnen voorstellen.

Dit gebeurt al tweeëntwintig jaar en het is wel moeilijk te schatten hoeveel ettelijke duizende franken die schenking bedraagt

Men moet weten dat veel geschonken vissoorten ook een commerciële verkoopwaarde hebben en dat het ook voor de vissers heel wat moeite kost om de beestjes levend aan boord te houden.

Het heeft geen naam zoals de schenking van een of ander schilderij aan een museum en het moet niet aan de grote klok gehangen worden.

Maar toch.... Tijdens het afgelopen jaar hebben niet minder dan 21 vaartuigen hetzij visvoer of levende zeedieren en uit zee opgeviste voorwerpen voor het Aquarium meegebracht.

Het zijn:

O.20 O.23 O.29 Z.39 O.62 N.95 O.100 O.101 O.116
 O.148 O.152 O.190 O.191 O.211 O.306 O.427 O.430
 O.455 O.533 O.536 O.700

Aan alle reders, schippers en bemanningen van deze vaartuigen alsook aan de particulieren een zeer hartelijke dank en voor deze milde schenkers een driewerf HIP HIP HOERA.

Trofee «De Gouden vis 1998» voor de O.62 «DINI»

Schipper-reder Bogaert Luc

Bemanning Duyck Jean-Pierre - Rau Marcel

Trofee «De Zilverten Vis 1998» voor de O.190 «RENILDE»

Reder Desmit Lucien- Schipper Freddy Lachat

Bemanning Keyzer Freddy - Meyle Mike

Trofee «De Bronzen Vis 1998» voor de O.100 «EMILIE»

Reder Edgard Eerebout - medereder-schipper Vansteene Valère

Bemanningslid Duyck Ronny

Eervolle vermelding voor de O.152 «ARAN» voor het aanbrengen van de zeldzame zeeraaf.

Reder-schipper Desmit Lorenzo

Bemanning Desmit Manuel - Lambrecht Roland

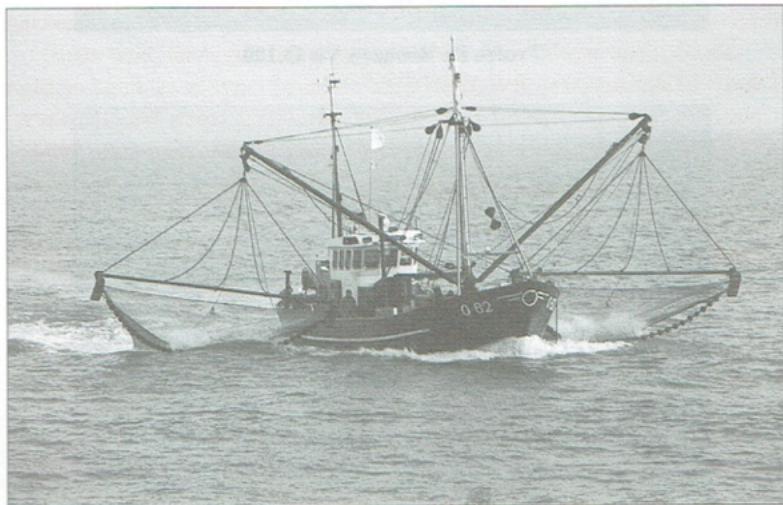
Eervolle vermelding voor de N.95 «JONAS II» voor het aanbrengen van 33 zeepaardjes.

Rederij Vanderbeken - Louagie - Schipper Louwagie Luc

Bemanning Coulier Frans - Desaever Yves

De trofeeën en de erezertificaten voor de bekroonde en alle andere vaartuigen die in 1998 onbaatzuchtige schenkingen deden aan het Aquarium zullen uitgereikt worden op zaterdag 13 februari 1999 tijdens het negende ledenfeest van het Noordzee-Aquarium in de kantien van de Vismijn te Oostende.

We hopen dan ook dat veel leden zullen komen applaudisseren op de uitreiking van de trofeeën.

Trofee De Gouden Vis O.62

Trofee De Zilveren Vis O.190

Trofee De Bronzen Vis O.100

Eervolle vermelding voor de O.152

Eervolle vermelding voor de N 95 - foto Barbaix

EEN BRIEF VAN GERARD

De Orde van de Kloeffe is fier hun steentje te kunnen bijdragen ten voordele van de zeepaardjes in het Noordzee-Aquarium.

Zo willen wij onze verbondenheid onderlijnen met de zee, de vissers en de Visserskaai waar onze roots zijn.

We zitten voor het ogenblik in ons 42ste karnavaljaar en hebben denderende karnavalnachten beleefd in ons visserskwartier. Mogen wij de vrienden van het Noordzee-Aquarium uitnodigen op ons 42ste Cimatèrebale in Duin en Zee, Fortstraat Oostende op zaterdag 6 februari 1999 vanaf 20 uur met tal van verrassingen, zoals een spetterende confettifuif, een borrelhappening en nog veel meer

De voorzitter
Gerard Dangreau

N.V.D.R. :

De Orde van de Kloeffe schonk een bedrag van 6000 fr voor het onderhoud en eventuele kweek van de zeepaardjes in het Noordzee-Aquarium.

Onze hartelijke dank en warme genegenheid voor de Orde van de Kloeffe en tot kijks op het Cimatèrebale

PORTUGESE STRANDVISSERIJ

De boot naar zee duwen

Tijdens mijn reis naar de wereldtentoonstelling te Lissabon was ik gelogeed te Caparica, een tamelijk recente badstad gelegen aan de Costa Azul op de linkeroever van de Taagstroom. Aan het kilometer lange goudgele zandstrand was er eertijds een vissersdorpje dat zijn bestaan vond met wat visserij in het kustwater van de Atlantische Oceaan.

Beide stroomoevers van de Taag zijn nu verbonden door de 25 april brug. Zo was het van Caparica naar Lissabon maar een half uurtje rijden met de bus, terwijl men vroeger moest overzetboten nemen maar dat kan nu nog.

De boot door de branding roeien

De eerste dag van ons verblijf aldaar besloten mijn vrouw en ik samen met vrienden een verre strandwandeling te doen en te genieten van het schitterende weer.

Het korretouw laten uitlopen.

Het was er 32° graden warm, volle zon en een zwoele zeewind blies uit het zuiden ; dat voor de maand september. Er waren daar een troepje toeristen en badgangers verzameld rond een paar tractoren en boten. Dat trok natuurlijk onze aandacht. Het was duidelijk dat het ging om een soort strandvisserij, want juist was de kuil van een lang net op het droge gebracht. Toen de buit van naar schatting een paar honderd kilo uitgestort werd zagen we spartelende horsmakrelen, rode snipvissen, harders, zeekarpers, een paar trekkervissen, sardientjes en pilchards en nog kleinere visjes die ik zo niet op naam kon

De netvleugels inwinden door beide tractoren.

brengen. De vrouwen van de Portugese vissers grabbelden alles bij elkaar in enkele bakken en de vissers maakten zich opnieuw klaar om terug het zeegat in te trekken nadat het net volledig gestouwd was aan boord.

Onze nieuwsgierigheid was erg geprikkeld en we hebben dan maar blijven kijken hoe die strandvisserij eigenlijk in zijn werk ging. De banaanvormige boot met een oog geschilderd op de boeg werd door de branding geduwd en er werd geroeid door een paar vissers tot de buitenboord motorschroef pak had op het water en dan schoot de boot recht het zeegat in maar bleef verbonden met een uitlopend touw aan de tractor. Na enkele mijlen in zee gestoken te hebben keerde de boot terug naar het strand en werd een touw overgegeven aan een tweede tractor die op ongeveer zes- à zevenhonderd meter van de eerste verwijderd was. We hebben niet kunnen zien wanneer precies het net overboord ging maar we vermoeden wel dat het gebeurde op het moment dat de boot het verst van het strand verwijderd was en het korretouw helemaal uitgelopen was.

Het net opstouwen aan boord;

Aan beide tractoren was er achteraan een lier waarop nu de uitgezette touwen van het net langzaam maar zeker opgewonden werden terwijl de twee tractoren heel traag naar elkaar toreden. Achter iedere tractor liepen twee mannen die de korretouwen opschoten achteraan op de tractor. Te zien aan het pak touw dat opgestapeld werd was het zeker een heel eind dat het net in zee gebracht werd. Op een bepaald moment zagen we twee rode boeitjes opdoemen voor de branding. Deze boeitjes waren de merktekens dat nu de beide lange vleugels van het net zouden gewonden worden. Wanneer de twee tractoren bijna bij elkaar waren kwam eindelijk het laatste gedeelte van het net door de branding met de volle kuil. Honderden meeuwen zwermden erboven en zouden zich op die gemakkelijke prooi storten waren de vissers er niet om ze te verjagen.

Gans het vismanoeuvre nam zo een paar uur in beslag wat naar we vernamen toch een vijftal keer herhaald wordt. Naar schatting van de vangsten die we daar gezien hebben wordt er toch door dat groepswerk van de vissers waarbij telkens een twaalfstal mannen betrokken zijn toch meer dan duizend kilo vis binnen gebracht. Of dat ook rendabele visserij is hebben we daar niet kunnen achterhalen want met die vissers spreken is zeer moeilijk want ze drukken zich uit in een Portugees dialect.

R.C.

Een deeltje van de vangst.

OOSTENDSE WALVIS

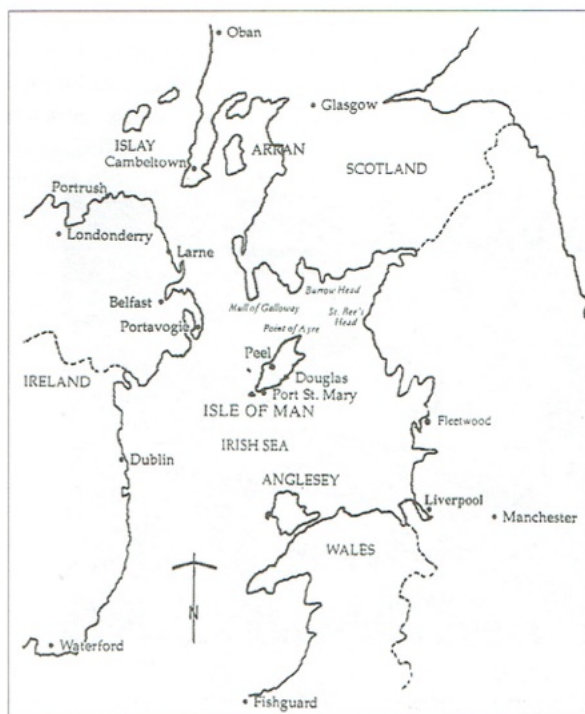
Het skelet van de baardwalvis die op zaterdag 7 november 1997 aanspoelde op het strand van Raversijde is eigendom van het K.B.I.N., maar is overgegeven in leen aan de stad Oostende, die de kosten moet dragen voor de conservering door de preparateur Jan Cools.

Tijdens de gemeenteraadszitting van november '98 stelde raadslid Marc Quatacker daar vragen over waarop de burgemeester antwoordde dat het de bedoeling is het skelet te houden en het een plaats te geven in het nieuwe Noordzee-Aquarium dat gebouwd wordt nabij het Klein Strand.

In verband met die walvis lezen we nog in het weekblad Knack van 9 december '98 :

«Walvissen kunnen besmet worden door de gevreesde morbillivirussen, die een soort hondsdoelheid veroorzaken bij zeehonden en dolfijnen en een ravage kunnen aanrichten in populaties van zeezoogdieren. Het blad New Scientist meldde dat Thierry Jauniaux van de Luikse universiteit sporen van virussen vond in een dode vinvis die vorig jaar op de Belgische kust aanspoelde.»

DE STORY VAN “Madame Angèle»

Kaart van de Ierse Zee.

Op een donkere nacht in februari 1957 roeiden negen Bretoense vissers met hun reddingsboot weg van hun zinkende trawler “Noël du Marin”. Ze kwamen aan land dichtbij Port St. Mary, een klein vissershaventje in het zuiden van het eiland Man. De bewoners van het haventje waren in diepe slaap en waar de Bretoenen aanklopten werd de deur niet geopend omdat de Manxers (bewoners van het eiland Man) meenden dat het rovers waren gezien ze een vreemde taal spraken. Angèle en haar man werden eveneens gewekt door die groep vreemdelingen die drijfnat en bibberend in de voortuin stonden.

Angèle Van Lierde, de Belgische vrouw die daar woonde wist onmiddellijk dat het Bretoenen waren gezien Angèle frans sprak en ook vlaams. Angèle was geboren te Brussel in 1926 en zij en haar familie waren weerstanders gedurende de tweede oorlog. Bij de bevrijding van Brussel leerde Angèle haar man kennen, een Engelse militair afkomstig van het eiland Man. Philip Kneale was een zeeman en Angèle werd smoorverliefd. Ze huwden in 1947 en Angèle verliet België om definitief te gaan wonen te Port St. Mary op het eiland Man alwaar Philip Kneale schipper was. Het paar kreeg drie zonen : Michael, Tony en Daniel.

Philip en Angela Kneale te Port St. Mary, 1972

In de jaren 50 waren er tussen de 300 à 400 Franse trawlers, met elk 8 tot 10 man aan boord, die gans het jaar rondvisten in de Ierse Zee. Ze visten non-stop meestal in geen al te beste voorwaarden en accidenten waren niet uit de lucht. Ook in die periode gingen Belgische vissers regelmatig in de Ierse Zee en de Liverpoolbaai vissen en iedereen kende dan wel ook Chicken Rock van het eiland Man.

Die nacht in februari 1957 veranderde het leven van Angèle totaal want haar man en vooral zij zelf hebben dan alles gedaan wat ze konden om de Bretoense vissers te helpen. Angèle had een nieuwe roeping gevonden. Telkens er iets op zee gebeurde en ongelukkigen aanlandden op haar eiland sprong ze in de bres. De naam "Madame Angèle" was al gauw gekend in gans de Ierse Zee. Zelfs van de Hebriden tot Lands End in Cornwall hebben Franse, Belgische, Hollandse en Ierse vissers die in moeilijkheden zaten op haar diensten kunnen rekenen.

In 1961 werd ze aangesteld als Frans consulaire agent en uit haar notities van 1961 tot 1983 leren we dat ze tussenkwam of hielp bij 1800 incidenten met 450 verschillende vissersvaartuigen. In 1967 kreeg ze van President de Gaulle het eremerk van Ridder in de Orde van Maritieme Verdienste. Deze grote dame schreef een boek over haar belevenissen met de vissers.

Het boek verscheen in 1995 bij de uitgeverij The Manx Experience en droeg de titel "Fish and Chips". Het boek werd in het Frans vertaald in 1996, uitgegeven door Editions Quest-France onder de titel "Marin-Pêcheurs en Mer d'Islande".

Op een keer was Angèle tussenpersoon voor een gerechtelijk onderzoek aangaande een jonge Belgische motard die er overleden was tijdens de T.T.R. of de jaarlijkse Tourist Trophy Races in de maand juni op het eiland Man. Angèle zorgde ervoor dat alle formaliteiten vervuld werden om het lijk van de motorrijder per vliegtuig over te brengen naar België. Het Belgische Consulaat van Manchester stelde nadien voor dat ze eveneens Belgisch consulaire agent zou worden. Ze had echter al de handen vol met de vele Franse en vooral Bretoense vissers die zich niet in het Engels konden uitdrukken zodanig dat ze bedankte voor deze bijkomende job. Belgische vissers trekken goed hun plan in het Engels en daarom verwees Angèle ze meestal naar het Maritiem Agentschap van Douglas. De eerste Belgische vissers waarmee Angèle uitgebreid kennis maakte was de bemanning van de Normandie 0.342 met schipper Emerik Zonnekein.

Het relaas van de 0.342 te Douglas in de maand november 1956 heeft Angèle uitvoerig beschreven in haar boek, waarvan ik hier een stukje laat volgen :

“Op een zaterdag hadden we besloten de 0.342 te gaan bezoeken. We reden naar Douglas met onze motorcycle BSA 500cc, een model van voor de oorlog. Zoontje Michael van vier jaar op de achterste zitting en zich stevig vasthoudende aan zijn papa. Onze kleine Tony van 2 jaar op mijn knieën in de side-car en onze setterhond Lucky op de bagagedrager achter mij als navigator.

We werden er met open armen ontvangen. Ze vergastten ons op wafels, peperkoek, chocolade en lekkere koffie. De volgende maandag, zoals voorzien, ging de bemanning naar het zuiden van het eiland met het stoomtreintje, een victoriaanse relik die wonderlijk overleefde. We hebben ze dan opge-

wacht samen met de kinderen aan het stationnetje van St.Mary en dan zijn we naar Port Erin gegaan waar we het aquarium bezochten van het biologisch station, dat afhangt van de universiteit van Liverpool”.

Meer van dat fraais vertelt Angèle verder in haar boek .

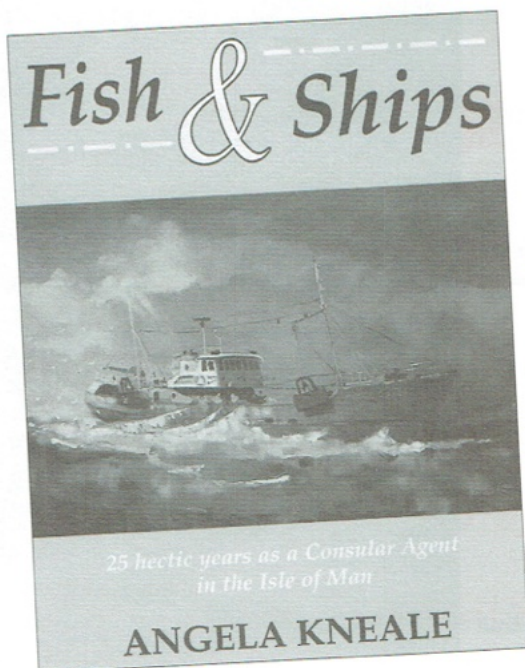
R. Coelus

Angela wordt vereremerd aan boord van het Franse oorlogsschip L'Agile te Douglas, 1969.

Achteraan in het boek vinden we het lijstje van Belgische vaartuigen die door madame Angèle geholpen werden.

VAARTUIG	GEREGISTREED	INCIDENTEN	PERIODE
Angelina	Zeebrugge	2	1982
Angelus	Zeebrugge	1	1970
Carolina	Zeebrugge	1	1980
De Zwerver	Zeebrugge	1	1987
Don Bosco	Oostende	1	1971
Esperanza	Zeebrugge	6	1980-1982
Gaby	Oostende	1	1960
Jami	Oostende	1	1966
Knar	Zeebrugge	6	1979-1982
Marcel	Oostende	1	1958
Midas	Zeebrugge	1	1983
Normandie	Oostende	1	1957
Ortara	Zeebrugge	1	1982
Rubens	Zeebrugge	4	1980
Saturnius	Zeebrugge	1	1965
Sonny Boy	Zeebrugge	1	1981
Uranus	Zeebrugge	1	1964

Titelblad van het boek van Angela.

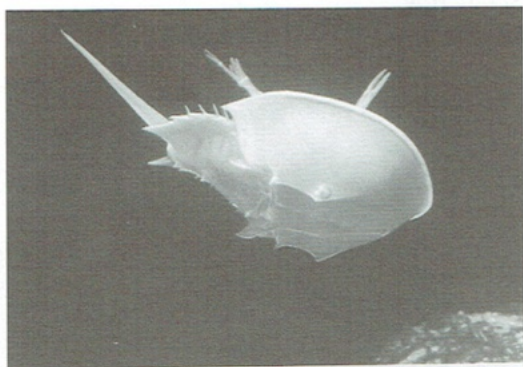
HET AQUARIUM VAN BASEL

Wie naar Zwitserland reist denkt aan bergen, alpenhoorns en koeien met belen, maar dat er daar aquaria te bezichtigen zijn zou men niet op het eerste ogenblik denken. Groot was mijn verwondering toen ik de Zoo van Basel bezocht tijdens de maand september '98 dat ik na het toegangsgeld betaald te hebben onmiddellijk terecht kwam in een groot gebouw waar in rode letters op stond "VIVARIUM".

De rondgang in dit gebouw is ongeveer 350 meter lang en neemt u mee voor een onderwaterreis over de hele wereld, gelijktijdig wordt de evolutie van het dierlijk waterleven zowel in zee -als zoetwater aan de bezoeker voorgesteld.

Eerst maakt men kennis met de Europese zeeën en binnenwateren. Vissen van de Noordzee, de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee zie je er zwemmen in tal van aquariums met een totale watercapaciteit van 400.000 liter. Naast onze bekende oorkwallen zien we in een ander aquarium mangrovekwallen. In deze kwallen leven eencellige microscopische kleine algen die met lichtenergie suikeromzettingen produceren; suiker die dan

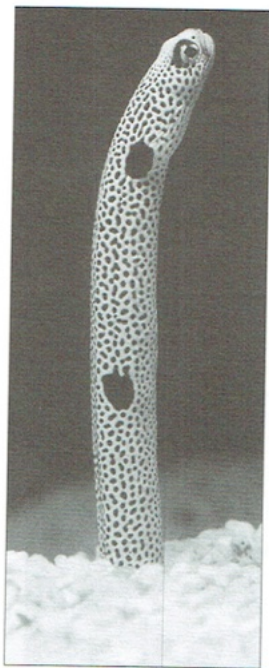
*Zwemmende degenkrab
of pijlstaart*

*Lopende degenkrab
of pijlstaart*

gegeten wordt door de mangrovekwal. Sierlijke knorhanen, koningsvissen, zeebaarzen, soorten lipvissen, zeepaling, zeekatten, hondshaaien en noem maar op ... het is er allemaal te zien tot onze kortsnuitzeepaardjes toe. Verder kun je er in een speciale aquarium de sluienzeepaardjes van Australië bewonderen, ook wonderbaarlijke drakenpaardjes trekken je aandacht. Longvissen en muilbroeders uit Afrika, discussvissen van het Amazonegebied, koraalvissen van de Rode Zee en de Caraïben, slijkspringvissen van de Mangroven enz...enz...

De Röhreaale of buisaal in waakzame toestand.

Wat me het meest opviel en ik nooit eerder gezien had was de "Röhreaale". Het zijn een soort kleine palinkjes die ontdekt werden in 1958 door de beroemde bioloog, Hans Hass, in de Addu-atol van de Maladiven. Deze geelgekleurde palinkjes hebben vele kleine zwart vlekjes op de huid en steken stokstijf uit het zand. Volgens men mij vertelde leven ze in kolonies en doen aan nestbouw in en onder het zand. Met vibrerende bewegingen van de staart maken ze een kokervormige holte. Een door het dier geproduceerde slijmafscheiding zorgt ervoor dat de kokervormige holte niet invalt. De palinkjes zijn wel 40 cm lang, waarvan maar één derde vertoont wordt boven het zand. We zien dan drie grote zwart vlekken op het lichaam en dat beduidt voor de medebroeders en -zusters dat er geen gevaar is. Wanneer een bepaald exemplaar zich plots terugtrekt en maar één zwart vlek meer vertoont is dit een teken voor de anderen dat er gevaar dreigt.

Bij de schaaldieren gaat de aandacht speciaal naar de degenkrabben uit de golf van Mexico, wonderbaarlijke dieren die 4 ogen hebben. Met

hun tien pootjes lopen ze over de bodem op zoek naar aas. Ze kunnen ook zwemmen en dat doen ze op de rugzijde en gebruiken daarbij hun pootjes als paddeltjes. Degenkrabben zijn voorhistorische levende dieren. De voorvaders ervan leefden al van voor de tijd van de dinosaurïers.

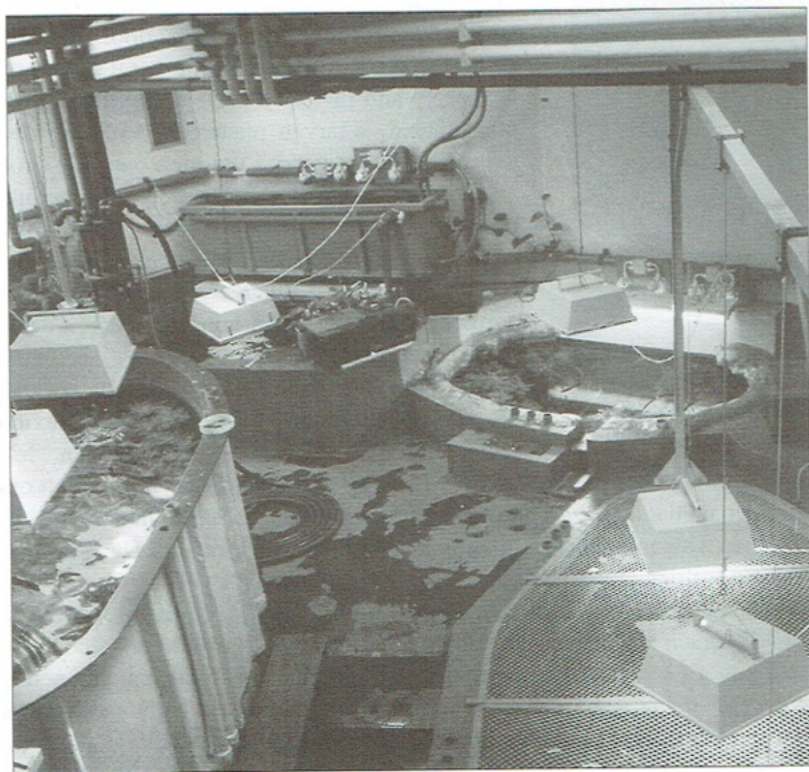
Na de haaien gezien te hebben komen we bij de amfibieën met de kleurrijke boomkikvorsen als blikvangers en de Amerikaanse pijlgiftkikvors die in staat is met zijn gif wel tien mensen te doden. Reptielen zoals soorten waranen en slangen tot cobra's toe passeren de revue en daarna de stoet van soorten water -en landschildpadden tot aan de krokodillen. Bartagamen van Australië zijn eveneens wonderlijke diertjes die het copuleren als liefste bezigheid

hebben. Sedert de tien jaar dat deze hagedisachtigen in het vivarium verblijven zijn er meer dan duizend nakomelingen geboren.

Parende Bartagamen.

Het aquarium van Basel bestaat sedert 1942. Toen werd er gestart met 24 bakken. Door de jaren heen werd er steeds maar uitgebreid. Het grote probleem voor het aquarium van Basel is natuurlijk het water. Grondwater wordt opgepompt van onder het gebouw.

Een gedeelte van de coulissen van het Aquarium te Basel.

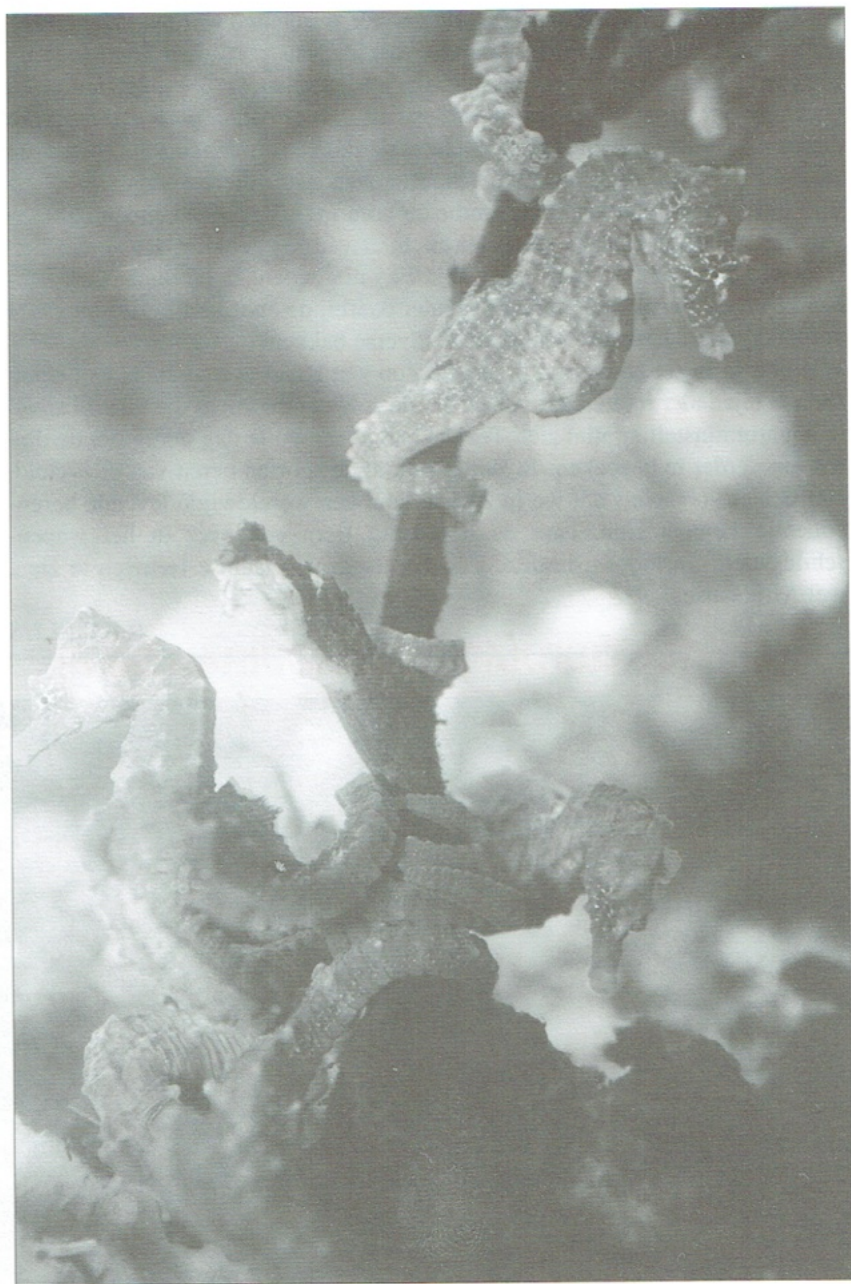
Per week moet er ongeveer 10.000 liter water vernieuwd worden. Het grondwater wordt dan behandeld. Door toevoeging van zeezouten komt men tot zeewater. Een aquarium met vissen van de Middellandse Zee moet natuurlijk water bevatten met een andere zoutdensiteit dan een aquarium bestemd voor dieren uit mangrovegebieden. De aanmaak van verschillende soorten zee- en zoetwater volgens de natuurlijke behoeften van de zeedieren vergt niet alleen veel plaats maar ook heel veel studie en ervaring. De zogenaamde coulissen van het aquarium beslaan meer dan de helft van het gebouw. Kwaliteitsanalyses van het water worden bijna dagelijks uitgevoerd in het labo. Ook hebben ze eigen kweek van plankton zonder daarbij de enorme filterinstallatie te vergeten voor de 500 m³ water van de diverse bakken.

Wie ooit in Basel komt raad ik aan de Zoo van Basel te bezoeken. Het aquarium is bijzonder interessant vooral om de zeldzame soorten die men in andere aquariuminstelling niet ziet. Tevens heb je een volle dag nodig om de dierentuin verder te bezoeken. Je ziet er ook al de soorten beren van de wereld. Het is niet voor niets dat we in Zwitserland een wereldwijde levende berencollectie kunnen zien, daar de hoofdstad Bern een beer in het wapenschild voert. Terloops... in deze Zoo zijn er geen Vlaamse leeuwen te zien, wel Afrikaanse.

R. COELUS

Raymond Ceuppens penseelt een muurdecoratie in bar 2002 in de Matonguéwijk te Brussel.

*Enkele van de zeepaardjes gevangen door de N.95
in het Noordzee Aquarium te Oostende*

Foto Els Verhaeghe

WONDERBARE VANGST VAN ZEEPAARDJES IN ONZE BELGISCHE KUSTWATEREN

Zeepaardjes zijn tijdens de zomerperiode uitzonderlijk in de zuidelijke Noordzee te vangen en door onze Belgische kustvissers worden ze zeer weinig opgemerkt. Het jaar 1997 was uitzonderlijk te noemen, 4 levende zeepaardjes werden in de maand mei in het Noordzee-aquarium van Oostende aangebracht. Maar 1998 was een recordjaar. In de periode van 14 tot 20 maart werd door het Rijksstation voor de Zeevisserij één zeepaardje gevestigd op 3 zeemijl van Zeebrugge. Tevens werd in de nacht van 24 op 25 juli tijdens de garnaalvangst door het vaartuig O.211 één exemplaar gevangen, vermits het stierf werd het visje niet bewaard. Op 16 augustus werd door de visverkoopster van O.23 één zeepaardje in de vangst gevonden, de vissers waren niet op de hoogte van hun vangst. Door N.95, Jonas II, een vaartuig dat met staande netten vist werden van 22 september tot en met 26 september 1998, 120 exemplaren gevestigd (volgens de schipper - reder heeft hij verleden jaar 4 exemplaren gevangen), daarvan werden op 24 september 33 exemplaren geschonken aan het Stedelijk Noordzee-aquarium van Oostende. Volgens mijn oordeel betreft het hier het Kortsnuitzeepaardje *Hippocampus hippocampus* (Linné, 1758) en dat omdat het voldoet aan de volgende kenmerken: De snuit is kort, 1/3 van de koplengte. De oogdiameter is iets meer dan de helft van de snuitlengte. Er bevinden zich 16 tot 18 vinstralen in de rugvin en 13 tot 15 in de borstvin. Er zijn 45 tot 50 lichaamssegmenten. Uitzonderlijk zijn er huidaanhangsels. De kleur is variabel. Meestal bruinachtig tot zwart, uitzonderlijk met vale of witte vlekjes, rugvin meestal met bovenaan een zwarte vlek die uitloopt in een submarginale band. Volwassen mannetjes kunnen roodachtig of okerkleurig zijn. Worden tot 16 cm lang.

**Oproep aan alle vissers, wie kan ons een kleine levende
"koengel" of congeraal en zeewolven bezorgen.**

Eddy Eneman

LEDERSCHILD PAD, *Dermichelys coriacea* in net van kustvisser

Op 10/9/98 werd ter hoogte van Bredene door de kusttreiler O.62 Dini tijdens de garnaaivangst een halve lederschildpad opgevist. Het dier was diagonaal doorgesneden, waarschijnlijk was dat veroorzaakt door een schroef van een groot vaartuig. Het dier was redelijk vers, want het stonk niet, zodat verondersteld mag worden dat het pas onlangs aan zijn einde kwam.

Lederschildpadden zijn beschermde dieren. Deze dieren worden niet gegeten, want de smaak is niet lekker en het is erg vetzig. En toch wordt hun aantal steeds maar kleiner. Volgens ons lid Jan Haelters van de Beheerseenheid van het Mathematisch Model worden de eieren o.a. in Indonesië gegeten. En inderdaad volgens de literatuur zijn er volkeren die deze eieren drinken omdat ze overtuigd zijn dat het de potentie ten goede komt

Lederschildpadden leven in de warme zeeën, zoals de Grote Oceaan, de Indische Oceaan en de Atlantische Oceaan tot aan de kusten van de Britse eilanden, in de Middellandse Zee werd het dier ook reeds aangetroffen.

De lederschildpad wordt tot meer dan 2 m lang en kan 500 kg wegen. Hij voedt zich vooral met vissen en kwallen, maar bij maagonderzoek werd ook plantaardig voedsel aangetroffen. Het dier vertoeft altijd in zee en slechts om eieren af te zetten komt het aan land. Op het strand in een gegraven put worden zo'n 80 eieren afgezet, na de eiafzetting wordt terug het water opgezocht en vervolgens na ongeveer een week worden opnieuw een 80 tal eieren afgezet, in het totaal worden 3 tot 4 keer eieren afgezet.

Via de media kon men vernemen dat op vrijdag 11 september op het strand van de Haan nog een exemplaar aanspoelde. Volgens Jan Haelters moet dat zijn, het strand van Wenduine en het betreft geen volledige lederschildpad, maar de andere helft, eigenlijk ongeveer 2/3 van het lichaam. De lengte van

het lichaam is ongeveer 175 cm en dat stuk woog 120 kg. Het stuk dat de Oostendse vissers binnenbrachten woog 80 kg, vermits de ingewanden ontbraken wordt de lederschildpad geschat op zo'n 250 tot 300 kg.

Eneman Eddy

Aanvoer van zeebiologisch materiaal

Periode van 31 augustus tot 3 december.

31/8/98	O.101	visvoer
19/9/98	O.190	visvoer
21/9/98	?	visvoer
24/9/98	O.62	zeeforel
	N.95	33 zeepaardjes
27/9/98	O.536	visvoer
	O.430	zeesterren
28/8/98	O.430	2 silex stenen
03/10/98	O.62	5 zeedonderpadden
04/10/98	Vandepitte Luc	3 zeebaarzen
06/10/98	O.20	visvoer
10/10/98	Vandepitte Luc	visvoer
27/10/98	O.100	visvoer
09/11/98	O.20	visvoer
10/11/98	O.700	zwartoglipvis
15/11/98	Aquariumclub	
	St. Niklaas	3 zeebaarzen, oesters
22/11/98	O.62	10 gullen, 1 zeebaars
25/11/98	O.190	silexstenen
26/11/98	O.62	10 gullen, 2 wijting, 1 zeebaars
	O.20	visvoer
28/11/98	O.152	3 kolonies zeespriet, 6 klonten, wulkeneieren
03/12/98	O.29	3 gullen

**WE DANKEN HIERBIJ VAN HARTE EN OPRECHT
ALLE REDERS, SCHIPPERS, BEMANNINGEN EN
PARTICULIEREN VOOR HUN ONBAATZUCHTIGE
INZET VOOR HET NOORDZEE-AQUARIUM.**

ONS GAZETJE

Op 8 oktober 1998 verging de N.52 «Seahunter» met aan boord Albert Salliau als schipper, zoon Gregory Salliau als stuurman en de matrozen Patrick Vandewoude en Jean-Pierre Le Louarn. Deze 4 bemanningsleden werden één na één terug gevonden en te Oostende telkens onder grote belangstelling begraven. Gregory was sedert 1992 lid van onze vereniging.

Op 12 oktober 1998 overleed Marcel Laplasse, visser-reder op rust. Hij was 72 jaar.

Op 14 oktober 1998 overleed Margriet Godefroot, echtgenote van Arthur Vanhoeck, steunend lid van onze vereniging.

Op 29 november overleed Blondina Pierloot. Zij was de moeder van onze ondervoorzitter René Vandecasteele.

*Aan al de families en vrienden van deze overledenen
ons oprecht medeleven in hun diepe rouw.*

Op 1 december 1998 werd door de Z.183 een gemerkte pladijs gevangen van 38,7 cm met een gewicht van 534 gr.

De pladijs droeg het merk E80/3201 en werd gevist op 53°51'71"N en 00°58'08"E. De vis werd door bemanningslid D. Verminck afgeleverd aan het Rijksstation voor de Zeevisserij. D.V. ontving 120 fr vergoeding.

Door de straatwerken op de Visserskaai kwam het Aquarium in een netelige positie. Water, gasverwarming en telefoon werden afgesloten en dat was zeer precair tijdens de vorstperiode in de maand november.

Yvan Devriendt, schipper, ving een grote schedel van een zeeschildpad en schonk dit skeletgedeelte aan het Aquarium. Een specialist ter zake zal geraadpleegd worden om het te onderzoeken en nader te bepalen. (10 dec '98)

Conform de statuten werd tijdens de bestuursvergadering van 16 november 1998 overgegaan tot lottrekking van drie uittreedende bestuursleden. het zijn : René Vandecasteele, Roger Geryl en Hilde Callewaert-Seys. Deze drie leden hebben zich herkiesbaar gesteld.

**En beste leden, vergeet niet uw lidgeld 1999 (250fr) te betalen.
Hartelijke dank.**